

ISO – Izložbeni salon Izidor Kršnjavi
Trg Republike Hrvatske 11, Zagreb
e-mail: izlozbenisalon.izidorkrsnjavi@gmail.com
web: ss-primijenjenaumjetnostidizajn-zg.skole.hr
fb: @ISOSPUD

Muzej suvremene umjetnosti / Zbirka Vjenceslava Richtera
i Nade Kareš Richter

Vrhovac 38, Zagreb

ut – pet 15 – 19 sati, sub 11 – 16 sati,

(ostalim danima uz prethodnu najavu)

Tel: 01/60 52 700; 01/ 37 04 892

Voditeljica zbirke: **Vesna Meštrić, viša kustosica**

Izdavač: Škola primijenjene umjetnosti i dizajna, Zagreb

Za izdavača: **Filip Pintarić**

Voditeljica: **Bernarda Cesar**

Asistent: **Igor Kozlina**

Savjet ISO-a: **Martina Božić, Marija Juza, Irena Kraševac,**

Vinka Mortigijja Anušić, Matej Pašalić, Filip Pintarić, Ivan Skvrce

Postav: **Tanja Dabo, Letricija Linardić i Maja Rožman**

Asistenti: **Margareta Belančić, Dubravko Lazić, Monika Markić**

Dizajn i prijelom: **BABUSHKE / ORGANIZAM**

Tisak: **Kerschoffset**

Naklada: **300 primjeraka**

DODATNI PROGRAM

– vodstva kroz izložbu, radionice

TANJA DABO

Rođena 1970. u Rijeci. 1997. završava studij Likovne kulture na Pedagoškom fakultetu u Rijeci.

2003. magistrira na Akademiji likovnih umjetnosti u Ljubljani.

Multimedijalna umjetnica, autorica umjetničkih instalacija, performansa, fotografskih radova, video radova, urbanih intervencija, grafika, umjetničkih knjiga i dr. U svom radu bavi se temama položaja pojedinca u društvu, odnosa umjetnika/ica i institucija, individualnog spram kolektivnog, nametnutih očekivanja i slično. Od 1993. godine izlaže na brojnim samostalnim i skupnim izložbama, kustoskim projektima i festivalima u Hrvatskoj i inozemstvu, natječajnog i pozivnog karaktera. Svoj rad predstavila je na brojnim javnim predstavljanjima. Dobitnica je više nagrada i priznanja za svoj rad.

Od 2000. do 2009. radi na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci, a od 2009. na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, u zvanju redovite profesorice.

„GLOSARIJ“, ambijentalna audio instalacija, 2017.

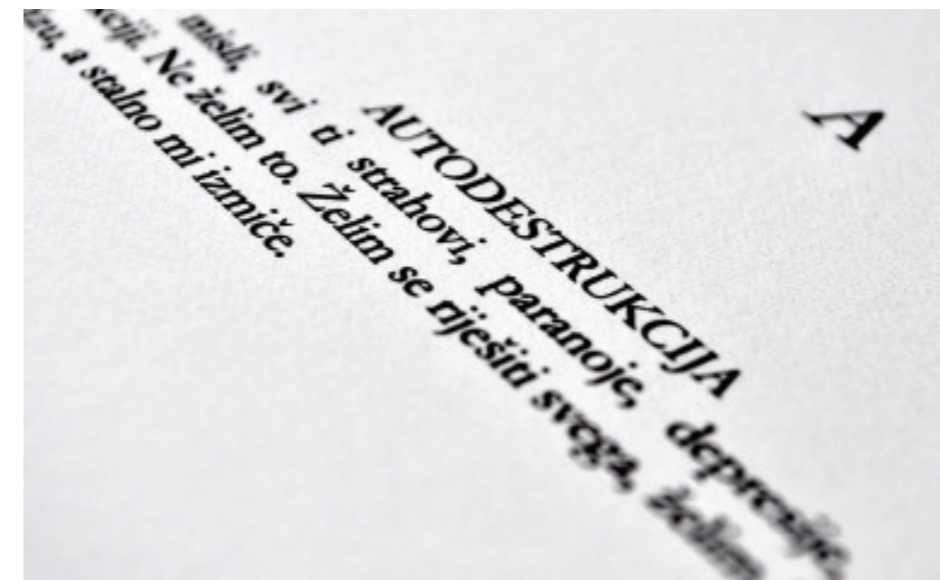
Rad „Glosarij“ je izveden u produkciji HRT-a, Hrvatski radio 3. program, emisija Slika od zvuka, urednice Eveline Turković.

Audio rad „Glosarij“ se sastoji od najvažnijih pojmova koji proizlaze iz mog života, ali ga i determiniraju. Neki me prate kroz cijeli život, a neki su prisutni odnedavno. Da je nastajao ranije ili kasnije, Glosarij bi zasigurno bio drugačiji budući da se i pojmovi kroz život mijenjaju s promjenom okolnosti naših života.

Dvije su osnovne odrednice za koje se pojmovi vežu: život i smrt.

Pišući o životu i smrti nastojala sam ne baratati općim definicijama, već zapisati vlastite definicije, zabilježiti osjećaje koji se pojavljuju u nekim krajnjim, drastičnim i ogoljenim oblicima u svakodnevnim razmišljanjima. Bila sam iskrena do kraja, ali nastojeći da ostanem s ove strane, bez zalaženja u patetiku, a ipak iskazivanjem jačine svih tih osjećaja.

Pojmovi su iskazani vrlo sažeto, jednom ili dvjema rečenicama. U audio zapisu ženski glasovi iščitavaju pojmove koji, nižući se i donoseći slike i osjećaje, tvore dojam literariziranog dramskog konstrukta na granici između istine i fikcije.



Tanja Dabo
Letricija Linardić
Maja Rožman

IZ ARHIVA/IZ SJEĆANJA

17. 11. – 28. 11. 2020.

ISO – Izložbeni salon Izidor Kršnjavi / ŠPUD

gostuje u

Muzej suvremene umjetnosti / Zbirka Vjenceslava Richtera i Nade Kareš Richter



ŠKOLA PRIMIJENJENE
UMJETNOSTI I
DIZAJNA ZAGREB



Republika
Hrvatska
Ministarstvo
kulture
Republic
of Croatia
Ministry
of Culture



Grad Zagreb



muzej suvremene umjetnosti /
museum of contemporary art
zagreb

LETRICIJA LINARDIĆ

Rođena 1971. u Rijeci. Završava studij Likovne kulture na Pedagoškom fakultetu u Rijeci. 2003. magistrira na Akademiji likovnih umjetnosti u Ljubljani.

U svojem radu se uglavnom izražava u mediju grafike u čijem se propitivanju služi i drugim medijima poput fotografije, umjetničke instalacije, umjetničke akcije, radi kolaborativne radove, izrađuje umjetničke knjige. Bavi se temama koje se odnose na likovne probleme, uporabu suvremenih tehnologija u spoju s tradicionalno determiniranom umjetnosti, zatim kroz društveno angažirane radove propituje društvene, socijalne, moralne teme i dr.

Od 1994. godine izlaže na brojnim samostalnim i skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu, natječajnog i pozivnog karaktera, a njen rad bio je uvršten u mnogobrojne manifestacije na kojima se predstavljao presjek suvremene hrvatske umjetnosti grafike. Svoj rad prikazala je na brojnim javnim predstavljajima. Dobitnica je više nagrada i priznanja za svoj rad. Stručne umjetničke tekstove objavljivala je u raznim stručnim, znanstvenim i umjetničkim publikacijama. Radovi su joj uvršteni u više zbirki i muzeja u Hrvatskoj i inozemstvu.

Od 1999. radi na Sveučilištu u Rijeci, na Odsjeku za likovne umjetnosti, od 2005. na Akademiji primijenjenih umjetnosti u području umjetničke grafike, metodike likovne kulture i umjetnosti, u zvanju je redovite profesorice umjetnosti.

„SIGURNOST(NE)SIGURNOST“, fotodokumentacija umjetničkih akcija, dijelovi intervjua 2008.

Sigurnost(ne)sigurnost je umjetnički rad koji je nastajao kroz duži period jer se nastavlja na istu temu kroz različite umjetničke akcije i intervjue. Okosnica umjetničkog koncepta i teme je pojam straha kojeg obrađujem kao jednu imaginarnu pojavu na razini svakodnevice, na razini ljudskih aktivnosti, manipulacije strahom u osobnim izazovima kao i manipulacije strahom kroz društvene medije i mreže. U umjetničkim akcijama propitujem strah i pojmove sigurnosti i nesigurnosti koji su uz njega vezani, na simboličan način, stavljajući sebe upravo u takve situacije radi osobnog propitivanja i bilježenja stanja. Nadalje, baveći se izvorom straha i borbom protiv njega, intervjuirala sam ljude kojima su strahovi i nesigurnost suputnici u prevladavanju po život opasnih situacija. Pokoravanjem straha osjećaju se sigurnima i ponovo živima.

Treći segment rada o navedenim pojmovima je simbolička umjetnička akcija u kojoj sam kratko vrijeme provela na ulici poput beskućnice. To je autoironični osvrt na pojmove sigurnosti i nesigurnosti kroz manipulaciju strahom od strane medija. U radu su prikazane fotografije beskućnice, u izmjeničnom ritmu kroz prikaz fotodokumentacije u kontrastu sa sloganima osiguravateljskih društava iz reklama.



MAJA ROŽMAN

Rođena 1981. u Zagrebu. Diplomirala je 2006. godine na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu, u klasi red. prof. Ante Kuduza.

Stvara u području crteža, instalacije, umjetničke knjige i grafike u proširenom polju. Njezini radovi obuhvaćaju širok raspon tema, a karakterizira ih proučavanje koncepata kao što su autentičnost, subjektivnost-objektivnost, arhiv, memorija... Od 2003. do danas ostvarila je 22 samostalne izložbe te sudjelovala na preko 100 skupnih žiriranih izložbi natječajnog i pozivnog karaktera u zemlji i inozemstvu. Djela su joj uvrštena u više domaćih i međunarodnih muzejsko-galerijskih i kolekcionarskih zbirki, a za svoj je rad primila više priznanja i nagrada.

Od 2012. je zaposlena kao asistentica, a od 2018. kao docentica na Grafičkom odsjeku Akademije likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu, gdje i obnaša dužnost Prodekanice za kvalitetu.

Članica je Hrvatskog društva likovnih umjetnika (HDLU) od 2007. godine.

„KAD UGASIM SVJETLO, SVE JE ISTE BOJE“ - dekonstrukcija slike, ideje i procesa, serije crteža, fotografija i skica, 2020.

U ovom ciklusu radova propitujem proces nastanka (formiranja) umjetničke ideje (koncepta), njezine transformacije tijekom izvedbe te zaključno produkcije i izlaganja jednog ciklusa umjetničkih radova.

Povod pomnijem promišljanju spomenutog procesa bila je izložba za koju sam u relativno kratkom roku napravila nekoliko crteža olovkom – početak serije radnog naziva "studije spavanja". Tijekom samog procesa izvedbe, a sve češće propitujući smisao postojanja ovakve serije radova, odnosno izabranog pristupa, dolazila sam i do novih rješenja, te se fokus mojeg istraživanja usmjerio prema dekonstrukciji postojećeg koncepta.

Prihvativši mogućnost da rad već postoji, a umjetnik ga samo treba pronaći, upuštam se u potragu za „radom“, što postaje središnjim elementom ovog stvaralačkog procesa.

Svaka transformacija ideje otvara nova pitanja te posljedično odgađa završetak započetog ciklusa, odnosno, konačan rezultat potrage – rad spreman za izlaganje.

Postupnim odustajanjem od stroge kontrole prilikom stvaranja te prihvaćanjem niza slučajnih eksperimenata umjesto pomno promišljenog, dobro kontekstualiziranog i savršeno izvedenog rada, sadržaj postaje neizvjestan, a prostor izvedbe beskrajan.

Svaki pokušaj da dođem do rješenja završava identično.

Kad ugasis svjetlo, sve je iste boje.

